

ת"פ (קריות) 3496-10-24 - מדינת ישראל נ' יבגני שולמן

ת"פ (קריות) 3496-10-24 - מדינת ישראל נ' יבגני שולמן/שולום קריות

ת"פ (קריות) 3496-10-24

מדינת ישראל

נגד

יבגני שולמן

בית משפט השלום בקריות

[14.01.2025]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בשורת עבירות כפי שיפורט להלן. כתב האישום המתוקן כולל ארבעה אישומים כמפורט להלן:
(-) אישום ראשון: עד לחודש 4/24 היו הנאשם ואחיו שותפים בבית עסק לשירותי אינסטלציה. ביום 11.4.24 הוצא הנאשם מחשבון הבנק של העסק ולא היה מורשה עוד לבצע פעולות בחשבון. ביום 15.8.24 זייף הנאשם את חתימתו של אחיו על גבי מספר שיקים מחשבון הבנק של העסק. על השיקים המזויפים חתם את חתימת האח והטביע את חותמת העסק. ביום 28.8.24 מסר הנאשם לבעל מכולת בקרית ים שיק מזויף על סך ₪ 6,500 משוך על חשבון העסק וקיבל במרמה את מלוא סכום השיק במזומן. למחרת, ביום 29.8.24 מסר לאחר שיק מזויף על סך ₪ 5,500 המשוך אף הוא על חשבון העסק וקיבל במרמה את מלוא הסכום במזומן.
בשל מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירת זיוף, לפי סעיף 418 רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין; ושימוש במסמך מזויף, לפי סעיף 420 לחוק העונשין.
(-) אישום שני: ביום 12.9.24 במהלך נסיעה באוטובוס גנב הנאשם את תיקה האישי של המתלוננת ובו ציוד אישי, תעודות שונות, ₪ 40 וכרטיס חיוב. עוד באותו היום ביצע הנאשם שלושה חיובים בכרטיס החיוב בסך כולל של ₪ 621 וזאת בשני מרכולים שונים. בהמשך, ניסה למשוך כסף מזומן ממכשיר כספומט בסכום של ₪ 2,876.
בשל מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירת גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין ושימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום תוך הפקת רווחים או טובות הנאה, לפי סעיף 40(ג)(2) לחוק שירותי תשלום, תשע"ט-2019 (להלן - חוק שירותי תשלום).

(-) אישום שלישי: ביום 18.9.24 פרץ הנאשם לרכב שדלתו הייתה סגורה אך לא נעולה, באופן שהכניס חלק מפלג גופו העליון פנימה וגנב את תיקה האישי של בעלת הרכב (להלן - המתלוננת 2) ובו מפתח הרכב, תעודת זהות וכרטיס חיוב. עוד באותו יום ביצע הנאשם שלושה חיובים בכרטיס החיוב בסכום כולל של 600 ₪, בשני בתי עסק שונים. בשל מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירת פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין, שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום, לפי סעיף 40(ב)(2) לחוק שירותי תשלום וגניבה מרכב, לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין.

(-) אישום רביעי: במועד הרלוונטי לכתב האישום התגורר המתלונן בקריית ביאליק ובין התאריכים 1.7.24 - 7.7.24 התגורר עמו הנאשם ולאחר שעזב השאיר במקום מספר חפצים. ביום 18.9.24 הסיג הנאשם גבול ונכנס לבית המתלונן, גנב קונסולת אקס בוקס ושלט ועזב את הבית. ביום 19.9.24 הגיע הנאשם שוב לדירת המתלונן והפעם עם אחר שזהותו אינה ידועה, פתח את דלת הדירה שהייתה סגורה אך לא נעולה, הסתובב בתוכה וגנב מכשיר טלפון נייד השייך לבנו של המתלונן, כרטיס חיוב, מקרן ומחשב בשווי שאינו ידוע. בהמשך, ניסה הנאשם לבצע חיובים בכרטיס החיוב בשני בתי עסק בסכומים של 132 ₪ ו-82 ₪. כתב האישום מפרט אירוע נוסף מיום 20.9.24 במהלכו הסיג הנאשם גבול לבית המתלונן וגנב את מכשיר הטלפון שלו, סכין מטבח, קונסולת אקס בוקס ושלט. עוד באותו יום אותר הנאשם על ידי שוטרים ובמעמד זה התחזה לאחיו בכך שמסר את מספר תעודת הזהות של האח והציג את רישיון הנהיגה שלו.

בשל מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירת התפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין; ניסיון שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום תוך הפקת רווחים או טובות הנאה, לפי סעיף 40(ג)(2) לחוק שירותי תשלום + סעיף 25 לחוק העונשין; נטילת רכיב חיוני באמצעי תשלום, לפי סעיף 40(ב)(1) לחוק שירותי תשלום; גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין; התחזות לאדם אחר במטרה להונות, לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין; והסגת גבול (2 עבירות), לפי סעיף 447א לחוק העונשין.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. אחיו של הנאשם (המתלונן באישום הראשון) העיד לעונש מטעם ההגנה. האח סיפר על הצלחת העסק שפתחו יחד ועל התדרדרות הנאשם. כן תאר את הפגיעה שחוהו אך הדגיש שסלח לאחיו וביקש להקל בעונשו.

3. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה טיעון על פה. הודגשו חומרת המעשים והערכים המוגנים שנפגעו בכל אחד מהאישומים ונטען למתחם ענישה נפרד לכל אישום באופן הבא: אישום ראשון - מתחם ענישה הנע בין 16-6 חודשי מאסר בפועל; אישום שני - בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשים מאסר; אישום שלישי - בין 14-6 חודשי מאסר בפועל; ואישום רביעי - בין 14-24 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הפנתה המאשימה לעברו הפלילי והתעברותו ועתרה לעונשים של 8 חודשי מאסר בגין האישום הראשון; 5 חודשי מאסר בגין האישום השני; 8 חודשי מאסר בגין האישום השלישי; ו-16 חודשי מאסר בגין האישום הרביעי וזאת במצטבר כך שסה"כ יוטלו 37 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

4. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל האישומים וטען כי מדובר בעבירות רכוש דומות, שבוצעו בסמיכות זמנים ועל רקע התמכרות לסמים. נטען כי לא נגרם נזק בהיקף נרחב והרכישות בכרטיסי החיוב הגנובים היו של מוצרי צריכה בסיסיים. ביחס למתחמי הענישה טען הסנגור שככל שיקבעו מתחמים נפרדים יש לקבוע מתחם ענישה שתחילתו במאסר מותנה ביחס לאישומים 1-3 ומתחם שתחילתו ב-12 חודשי מאסר ביחס לאישום מס' 4. הסנגור הפנה לדוח סוציאלי מטעם שב"ס (שהוגש ביום 2.12.24) וביקש לזקוף לזכות הנאשם את השתלבותו בתוכנית הטיפול ואת תפקודו החיובי במעצר. כן צוין כי עברו הפלילי ישן ולאור הודאתו והתמיכה המשפחתית שהוא מקבל כיום יש למקם את עונשו בתחתית מתחם הענישה.

5. הנאשם בדברו האחרון הצטער על מעשיו, סיפר על שילובו בתוכנית הטיפול והביע רצון לרכוש כלים ולאחר שחרורו לעבוד ולהתפרנס.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. לדידי יש לראות בכל אישום אירוע נפרד. הגם שבחלק מהאישומים מדובר בעבירות בהן התכנית העבריינית דומה יחסית (גניבת רכוש), הן אינן מקיימות את מבחן הקשר ההדוק. קיים פער זמנים בין האירועים, מדובר במתלוננים שונים ובמקומות שונים וזולת נטייה לעבריינות רכוש אין כל קשר בין העבירות. לכן נכון להשקיף עליהן כעל אירועים שונים. עם זאת, ביחס לכל אישום יש להשקיף על מכלול העבירות שבו כעל אירוע אחד, בהתאם למבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014); ע"פ 2519/14 קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014); עפ"ג 12662-08-17 מדינת ישראל נ' יעקב כהן (26.10.2017)). כן אדגיש שבכוונתי להטיל עונש אחד בגין מכלול האירועים שכן ענישה נפרדת - כעתירת המאשימה, נראית בעיני מלאכותית במקרה זה.

7. הערכים המוגנים בבסיס העבירות ברורים. מדובר בפגיעה ברכוש המתלוננים, בפרטיותם ובביטחונם כמו גם בתחושת הביטחון של הציבור בכלל. ביחס לעבירות שבאישום הרביעי אציין כי התפרצות לדירת מגורים פוגעת בקניינם של הבעלים ובמקרה הזה לאור העובדה כי הנאשם התגורר פרק זמן מסוים בדירת המתלונן, יש בהתנהגותו גם פגיעה באמון שניתן בו. כמו כן - ולא אחת זהו העיקר - עבירות אלו גורמות לפגיעה קשה בשלוות רוחו, בפרטיותו וביכולתו של קורבן העבירה לחוש בטוח בביתו-מבצרו (ע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אואזנה (31.12.2008); רע"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל (20.7.2022)). ביחס לעבירות של שימוש במרמה בכרטיס חיוב, אציין כי אלו פוגעות בוודאות העסקאות המבוצעות בדרך זו. עוד אציין כי עבירות הזיוף והמרמה פוגעות בראש ובראשונה בקניינו של נפגע העבירה אך גם ביציבות העסקית ובוודאות הכלכלית.

8. ביחס לנסיבות ביצוע העבירות אציין כי באישום הראשון זייף הנאשם את חתימת אחיו וקיבל תמורת השיקים המזויפים ₪ 12,000. מדובר כמובן במעשה שתוכן מראש וזאת תוך ניצול היכרותו של הנאשם את הפרטים הנדרשים לזיוף והעובדה שנותרו בידיו פנקסי שיקים וחותרמת העסק. באישום השני מדובר כך נראה "בניצול הזדמנות" ולא במעשה מתוכנן מראש אך אין להקל בו ראש. הנאשם גנב את תיקה של המתלוננת וביצע חיובים במרמה בכרטיס החיוב. עם זאת, העסקאות היו בסכומים נמוכים והרכוש שנגנב לא היה רב, אם כי נעשה ניסיון כושל למשיכת סכום לא מבוטל. באישום השלישי הפריצה לרכב אינה אלימה אלא שוב מדובר "בניצול" העובדה שהרכב לא היה נעול, אם כי דומה שניתן לקבוע שהנאשם "חיפש" את מזלו. גם כאן הרכוש שנגנב לא היה רב והעסקאות בכרטיס החיוב היו בסכומים נמוכים. באישום הרביעי ניצל הנאשם את היכרותו עם הדירה בה התגורר מספר ימים ונכנס אליה שלוש פעמים בשלושה ימים עוקבים תוך שהוא גונב ממנה רכוש יקר ערך ובכלל זה קונסולות משחק, מכשירי טלפון ניידים, מחשב ומקרן. כן גנב כרטיס חיוב וניסה ללא הצלחה לעשות בו שתי עסקאות בסכומים נמוכים. בהמשך התחזה לאחיו עת התבקש להזדהות בפני שוטרים. הרכוש מושא אישומים 2-4 לא הושב. באישום 1 הניזוק הוא האח אשר פרע את השיקים שחזרו ושילם את תמורתם לאוחזים.

9. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הרכוש שביצע הנאשם (פריצה לרכב; גניבה; שימוש ברכיב חיוני בכרטיס חיוב; הסגת גבול; התפרצות לדירה) אפנה לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 2251/23 א.חמד בשארה נ' מדינת ישראל (9.4.2023), בו נידון נאשם שפרץ לדירה, גרם בה נזק, גנב ממנה רכוש רב וכאשר נתקל בבעל הדירה דחפו. באירוע נוסף ברח משוטרים שניסו לעוצרו. על הנאשם הוטל עונש כולל של 18 חודשי מאסר; רע"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל (20.7.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות התפרצות לדירה וגניבה ונגזרו עליו 14 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בשעת לילה מאוחרת התפרץ הנאשם לבית מגורים, גנב מספר פריטים ביניהם טלפון נייד ושעונים ונמלט מהמקום לאחר שהמתלוננת התעוררה משנתה, הבחינה בו והחלה לצעוק. בית משפט השלום קבע כי המתחם נע בין 13 חודשי מאסר בפועל ועד 29 חודשי מאסר ובית המשפט העליון הדגיש כי העונש הולם את חומרת המעשים וכי "אף לו היה נגזר על המבקש עונש חמור יותר - לא היה מקום להקל בעונשו"; עפ"ג 11993-09-21 מאזן סלאמה נ' מדינת ישראל ואח' (16.3.2022), בו נידון נאשם שהורשע בעבירות התפרצות לבניין שאינו דירה, גניבה והסגת גבול לשמונה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. במקרה זה, הנאשם ואחר הסיגו גבול לשני בתי עסק בכך שהרימו את גילי התריסים בכניסה, נכנסו פנימה וגרמו לאי סדר במקום. לאחר מכן נכנסו לחנות אחרת באותה דרך וגנבו מהקופה כסף מזומן בסך של כ-1,300 ₪; עפ"ג 37300-11-22 מחמד סלים נ' מדינת ישראל (27.12.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב ונידון למאסר בפועל למשך חודש ויום (בשל סירובו לבצע עבודות שירות). הנאשם הכניס את ידו דרך החלון האחורי של הרכב ופתח את הדלת. ערעורו נדחה ונקבע כי "העונש שנגזר על המערער הוא עונש מקל בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות כגון אלו בהן הורשע המערער"; ת"פ 37469-09-23 מדינת ישראל נ' אד אברהם (13.5.2024), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בגין התפרצות לחמישה רכבים על ידי פתיחת דלת שלא הייתה נעולה (נקבע שמדובר באירוע אחד). מהרכבים נגנב כסף מזומן בסכומים נמוכים; ת"פ 53593-02-23 מדינת ישראל נ' יובל אבדאייב (25.6.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בהתפרצות לרכב, גניבה ושימוש בכרטיס חיוב ונידון לחמישה חודשי מאסר בפועל והופעלו מאסרים מותנים (כך שסה"כ הוטלו עליו 10 חודשי מאסר). באותו מקרה מדובר היה בפריצה לא אלימה שכללה פתיחת דלת רכב שהייתה סגורה אך לא נעולה וגניבת ארנק וציוד אישי. לאחר מכן עשה הנאשם שימוש בכרטיס חיוב שגנב. נקבע מתחם ענישה הנע בין עונש מאסר קצר ועד 12 חודשי מאסר; ת"פ 17892-06-24 מדינת ישראל נ' יונית ייני (25.11.2024), בו נידון עניינה של נאשמת שהתפרצה למספר רכבים שהיו סגורים אך לא נעולים ומאחד מהם גנבה ארנק עם כרטיסים אישיים וכסף מזומן באמצעותו רכשה סם. כן ניסתה למשוך כסף מכספומט באמצעות כרטיס חיוב שגנבה. נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשמת הוטלו שישה חודשי מאסר בפועל. כן הופעלו מאסרים מותנים כך שסה"כ הוטלו עליה 14 חודשי מאסר; ת"פ 22599-08-23 מדינת ישראל נ' דוד אלבס (18.12.2023), בו הוטלו על נאשם 14 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים בגין התפרצות לדירת מגורים וגניבה. הנאשם התפרץ לבית המתלונן וגנב מתוכו ארנק השייך לבתו המנוחה ובו 1,500 ₪ ונשאר בבית המתלונן כשעה וחצי, עד שזה הקיץ משנתו; ת"פ 49511-03-24 מדינת ישראל נ' כפיר כהן (28.10.2024), בו נדון נאשם ל-14 חודשים מאסר בגין פריצה לדירה בדרך של כניסה מחלון שהיה סגור אך לא נעול וגניבת רכוש אישי לרבות כרטיס חיוב בו ניסה לעשות שימוש.

10. ביחס לעבירות זיוף, קבלת דבר במרמה ושימוש במסמך מזויף אפנה לפסקי הדין שלהלן: רע"פ 8778/18 צלאח שאויש נ' מדינת ישראל (24.12.2018), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות קבלת דבר במרמה והוצאת שיק ללא כיסוי בכך שביקש לרכוש סחורה משני אנשים שונים בשווי של כ-80,000 ₪, תוך מסירת שיק ללא כיסוי ונמלט מבלי לשלם את היתרה עבור הסחורות. הנאשם נידון לשישה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעורו נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש ובית המשפט העליון ציין כי "עבירות המרמה והזיוף פוגעות ביחסי האמון הבסיסיים בחברה הנחוצים לשם שגשוגה, ונדרשת החמרה בענישה בשל ביצוע עבירות אלה"; עפ"ג 55191-01-19 עוסמאן נ' מדינת ישראל (26.2.2019), בו הורשע נאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה ונידון לשישה חודשי מאסר בפועל. במקרה זה ביקש הנאשם לרכוש את רכבו של המתלונן תמורת סך של 77,000 ₪. במועד העברת הבעלות הציג הנאשם בפני המתלונן מצג שווא לפיו תמורת הרכב מצויה בחשבון הבנק שבבעלותו ועל בסיס מצג זה העביר המתלונן לנאשם את הבעלות והחזקה ברכב. הנאשם מכר את הרכב למגרש מכוניות בתמורה ל-55,000 ₪, ניתק קשר עם המתלונן ולא השיב את הרכב או תמורתו; עפ"ג 47204-03-18 אלירן אזולאי נ' מדינת ישראל (31.5.2018), בו התקבל ערעורם של שני נאשמים שבאמצעות מסמכים מזויפים פתחו חשבונות בנק ונטלו הלוואות בסכומים שונים כך שכל אחר קיבל לידיו סך של 100,000 כותוצאה מהמרמה. בבית משפט השלום נידונו הנאשמים לעונשי מאסר בפועל, אך ערעורם התקבל כך שעונשם הוקל ל-6 חודשי מאסר לנשיאה בדרך של עבודות שירות; עפ"ג 57793-08-24 קסיאנוב נ' מדינת ישראל (13.11.2024, לא פורסם), בו נדחה ערעור נאשמת שהורשעה בעבירות גניבה, זיוף, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה. כן צרפה ארבעה תיקי גניבה מחנויות. הנאשמת עבדה כמטפלת בקשישה וזייפה את חתימתה על גבי שיקים באמצעותם קיבלה במרמה רכוש בשווי למעלה מ-10,000 ₪. על הנאשמת הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל וערעורה נדחה (ראו ההליך העיקרי תפ"ק 15490-01-21); ת"פ 44914-01-22 מדינת ישראל נ' בן סימון (5.9.2022), בו הורשע נאשם בשני אישומים בעבירות קבלת דבר במרמה והוצאת שיקים ללא כיסוי ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 19 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בשתי הזדמנויות שונות ביקש הנאשם לרכוש מהמתלוננים את רכבם תמורת סכומים שונים תוך שהוא מוסר המחאות ללא כיסוי. הרכבים נרשמו על שמו, הוא קיבל במרמה את החזקה בהם ולא שילם את התמורה המלאה עבורם; ת"פ 60304-11-17 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' מישי עזרייב (9.9.2019), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשידול לזיוף, שימוש במסמך מזויף, וקבלת דבר במרמה והוטלו עליו שלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. באותו מקרה דובר בנאשם שבאמצעות מסמכים מזויפים ביקש הלוואות משני בנקים בסכומים של 30,000 ₪ ו-50,000 ₪.

11. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחמי הענישה שיש לקבוע בענייננו הם אלו:

- (-) אישום ראשון: ממאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר.
- (-) אישום שני: ממאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר.
- (-) אישום שלישי: עונש מאסר קצר ועד 12 חודשי מאסר.
- (-) אישום רביעי: בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

12. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה ואכן כך יש לנהוג. הנאשם לא הציג נתונים כלשהם שיש בהם לבסס מסקנה בדבר סיווי שיקום המצדיקים חריגה מהמתחם, הוא לא ביקש לקבל תסקיר ועתר למקם את עונשו בתחתית מתחם הענישה.

13. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון לזכותו את הודאתו ואת הבעת החרטה שהפגין וכן את הצהרתו בדבר כוונתו לשקם את חייו. כן הבאתי בחשבון את גילו (כבן 33), את תקופת מעצרו ואת נסיבות חייו כפי שתיאר אחיו. לכך יש להוסיף את תפקודו החיובי עד כה במעצר כמשתקף ממסמך שהתקבל מגורמי שב"ס (ראו דוח סוציאלי שהוגש ביום 2.12.24). מהדוח עולה כי הנאשם השתלב לאחרונה בתוכנית הכנה לגמילה ובמקביל משתתף בלימודים במסגרת מרכז החינוך. אומנם מדובר בשלב ראשוני ביותר אך יש לברך על המוטיבציה שהנאשם מפגין ולקוות כי ישכיל לנצל את תקופת המאסר על מנת לטפל בבעיותיו ולשוב לחברה כשהוא מצויד בכלים לניהול אורח חיים נורמטיבי וייצרני. מנגד, לחומרה יש להביא בחשבון את עברו הפלילי אם כי העבירה האחרונה היא משנת 2012 בגינה ריצה מאסר בכליאה (לתיק זו צורפו העבירות מושא הרישום התעבורתי).

14. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר, החל מיום מעצרו 20.9.24.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע שהיא פשע.

ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע שהיא עוון.

ד. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלוננת באישום השני, ע"ת מס' 2, בסך 700 ₪; את המתלוננת באישום השלישי, ע"ת מס' 3 בסך 700 ₪; ואת המתלונן באישום הרביעי, ע"ת מס' 4 בסך 3,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.5.25 ובכל אחד לחודש שלאחריו. המאשימה תמציא למזכירות את פרטי חשבונות הבנק של המתלוננים ותביא לידיעתם את תוכנו של גזר הדין. מובהר שאין בפיצוי זה למצות את מלוא נזקיהם והם רשאים להגיש בנושא תביעה אזרחית.

ה. בשל מצבו הכלכלי הנטען של הנאשם, סכום הפיצוי שהוטל ותקופת המאסר, אני נמנע מהטלת קנס. הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ד טבת תשפ"ה, 14 ינואר 2025, במעמד הצדדים.